

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 16C/216/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2309221525
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2309221525.34

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní pred sudkyňou JUDr. Táňou Šefčíkovou, v právnej veci žalobcu: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. cesta XXXX/X, L., zast.: JUDr. Peter Harakály, IČO: 00620157, so sídlom Mlynská 28, 040 01 Košice, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, o náhradu škody z ublíženia na zdraví a o zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z titulu náhrady za bolesť, z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, z titulu zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a v nároku na úroky z omeškania, z a m i e t a.

II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania v konaní pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 23Co/237/2018-581 zo dňa 12.07.2019 na odvolanie žalobcu a žalovaného zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, Okresného súdu Galanta, č. k. 16C/216/2009 - 476 zo dňa 10.05.2018 vo výrokoch I., III. a IV. a v týchto častiach vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení tohto rozsudku sa preto súd zameria iba na uvedené časti.

2. Žalobca doručil súdu žalobu dňa 09.12.2009, ktorou sa domáhal voči žalovanému náhrady škody z ublíženia na zdraví a o zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia na nasledovnom skutkovom a právnom základe. Žalobca pri dopravnej nehode dňa 09.06.2007 ako vodič motocykla zn. Yamaha Bulldog, evč. 4S 7007 /CZ/ utrpel ťažké ublíženie na zdraví. Vodič motorového vozidla zn. Škoda 120L, evč. GA-821BN, L. K., nedal prednosť na križovatke štátnej cesty I/62 v 28km a poľnej cesty smerom od Dolnej Stredy na Nový Majer motocyklu, ktorý viedol žalobca, v dôsledku čoho došlo k zrážke. L. K. bol uznaný vinným na základe trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/199/2007 zo dňa 31.03.2008 zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2, písm. a) a prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, písm. c) Tr. zákona. L. K. mal v čase škodovej udalosti uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poukázal na aplikáciu § 427 a nasl., § 420 Občianskeho zákonníka a § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. Žalobca mal v čase škodovej udalosti XX rokov. V dôsledku úrazu žalobca utrpel mnohopočetné závažné zranenia, bol viackrát v ústavnom ošetrovaní, operovaný, aj reoperovaný. Žalobca predložil lekársky posudok E.. E. P. zo dňa 18.12.2008 a H.. H. F. zo dňa 13.02.2009. Žalobca uplatnil dňa 30.04.2009 svoj nárok u žalovaného, a to bolestné 45.607,45 Eur a za sťaženie spoločenského uplatnenia (SSU) 80.113,52 Eur. Zároveň navrhol uzatvorenie dohody o urovaní podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. tak, že dôjde k zvýšeniu SSU o 50%, vzhľadom na vek, obmedzenie a stratu spoločenského uplatnenia, trvalosť a nemožnosť nápravy následkov. Žalovaný uspokojil nárok na bolestné vo výške 27.484 Eur a k dohode o urovaní nedošlo. Žalobca teda žiadal zaviazat' žalovaného

k úhrade 18.123,45 Eur z titulu bolestného a 80.113,52 Eur z titulu SSU, všetko s 9% ročným úrokom z omeškania od 7.7.2009 do zaplatenia. Žalobca poukázal na uznanie invalidity ako na dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý môže súd zvýšiť náhradu za SSU najviac o 50% (§ 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z.). Pokles vykonávať pracovnú činnosť je o viac ako 70%. Je odkázaný na pomoc druhých, je mobilný na invalidnom vozíku, na kratších vzdialenostiach o nemeckých barľách, pred úrazom bol členom amatérskoho futbalového klubu, aktívne sa venoval športu a svojej rodine, v dôsledku úrazu je narušená jeho psychika, trpí únavou, depresiami, fóbiou z dopravných prostriedkov. Na základe posudku ÚPSVaR v Bratislave zo dňa 03.02.2009 bola žalobcovi určená miera funkčnej poruchy 80%. Na základe uvedeného žiada žalobca súd o zvýšenie náhrady za SSU o 50%, čo predstavuje sumu 40.056,76 Eur. Žalobca si uplatnil aj náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 01.02.2010. Nesúhlasil so žalobou, nakoľko bolestné plnil vo výške 27.484 Eur, SSU dosiaľ plnené nebolo, pretože nebola doložená zdravotná dokumentácia o objektívnom náleze poškodeného na doliečení, tak ako to oznámil žalovaný žalobcovi listom zo dňa 07.07.2009. Žalovaný namietal niektoré položky bolestného, plošné zvýšenie SSU bez vysvetlenia ošetrojúcim lekárom, zvýšenie SSU súdom o maximálnych 50% a uplatňovanie úroku z omeškania od 07.07.2009. Uviedol, že pre zistenie správneho bodového hodnotenia bude zrejme potrebné vykonanie znaleckého dokazovania a vo vzťahu k SSU žalovaný považuje uplatňovanie úrokov z omeškania za neoprávnené v súlade s vyššie uvedeným. Žalovaný plnil okrem bolestného aj vo vzťahu k zdravotnej poisťovni náklady na liečenie žalobcu vo výške 62.220,27 Eur.

4. Konanie bolo prerušené uznesením č.k. 16C/216/2009-48 zo dňa 15.03.2010 na základe žiadosti oboch strán z dôvodu operácie žalobcu, ktoré mali byť súčasťou následného posúdenia zdravotného stavu žalobcu a z dôvodu potreby predloženia podkladov k ustáleniu sumy SSU. Dňa 18.08.2011 žalobca zobral žalobu z časti späť z dôvodu čiastočného plnenia žalovaného za SSU vo výške 8.399 Eur. Dňa 14.09.2010 bolo otvorené pojednávanie vo veci samej. Žalobca uviedol, že kým utrpel úraz sa aktívne venoval životu, založil si rodinu, z ktorej pochádzajú dve maloleté deti, dcéra mala v danom čase 7 rokov a syn 6 mesiacov, športoval, venoval sa rodine, pracoval ako podnikateľ, mal vlastnú stavebnú firmu, ktorú musel následne predať, pretože nebol schopný vykonávať žiadne práce. Najväčšie problémy mu robí ľavá dolná končatina, túto necíti, je znetvorená, má ju nehybnú, pri chôdzi si musí pomáhať palicou, horné končatiny môže používať s malými obmedzeniami, má bolesti aj na pravej dolnej končatine, má v nej implantáty, podstúpil operáciu, kedy operačná rana bola napadnutá streptokokmi, mokvala, bral asi 5 antibiotík. Po byte sa pohybuje na vozíku. Má psychické problémy, budia ho nočné mory ohľadne havárie, manželské spolužitie nie je plnohodnotné, má zjazvené brucho, zadok, stehná aj nohy. Bol registrovaným členom futbalového klubu ŠK Makov, kde žalobca zároveň organizoval napr. orientačné behy pre deti. Je odkázaný na pomoc druhých, nedokáže sa venovať deťom pri rôznych aktivitách. Pred úrazom bol spoločensky aktívny, aj s manželkou organizovali spoločenské podujatia. Mával epileptické záchvaty. Bežný deň žalobcu v týždni vyzerá tak, že vstane o 6:30 hod., vykoná osobnú hygienu, pripraví deti do školy, urobí im desiatu, pomáha pri varení, venuje sa rehabilitácii, poobede pomáha deťom s domácimi úlohami, večer pozerá na internete čo je nové, spať chodí o 22 hod. Čo sa týka nákupov, tieto robí výlučne manželka, pretože v tomto smere jej žalobca nevie pomôcť. Používa motorové vozidlo s automatickou prevodovkou. Strany navrhli vykonanie znaleckého dokazovania. Uznesením č.k. 16C/216/2009-95 zo dňa 10.10.2011 bol ustanovený znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Traumatológia, H.. Z. Y., J.., miesto výkonu práce Fakultná nemocnica - pracovisko Kramáre, Limbova 5, Bratislava.

5. Dňa 27.04.2012 bol súdu doručený Znalecký posudok č. 2/2012 H.. Z. Y. J.. zo dňa 27.04.2012 na č.l. 112-143 (ďalej len „ZP1“). Znalec konštatoval nesprávnosť lekárskeho posudku H.. P. a H.. F., pretože tieto sú formálne aj obsahovo nesprávne, niektoré položky sú nesprávne interpretované, niektoré poranenia sú duplicitne ohodnotené a niektoré podhodnotené. Navrhol nevziať oba posudky do úvahy. Posudok H.. F. nie je v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. podpísaný primárom alebo prednostom kliniky. Znalec skonštatoval, že zdravotný stav poškodeného bol pred úrazom dobrý. V dôsledku dopravnej nehody však utrpel veľmi vážne životunebezpečné zranenia, a to polytraumu (teda poranenie viacerých orgánových celkov). Celý priebeh liečby bol sprevádzaný vážnymi komplikáciami, ako je infekcia pľúc, brušnej dutiny, oboch dolných končatín. Následkom zranení je strata sleziny, stuhnutie ľavého lakťa, pravého členkového kĺbu, paréza prstov ľavej ruky, početné keloidné jazvy so stratou svalstva na rôznych častiach tela. Diagnostický záver poranení po prijatí poškodeného do nemocnice bol: traumatický a septický šok pri polytraume, pomliaždenie mozgu, tržnozmliaždená rana na hlave, stlačenie hrudníka s asfyxiou s obojstrannými zlomeninami rebier s krvácaním do

pohrudničného priestoru s pneumothoraxom, roztrhnutie pečene a sleziny s krvácaním do brušnej dutiny, pomliaždenie ľ. ramena a predlaktia, zmliaždenie pravej dolnej končatiny, otvorená zlomenina ľ. stehennej kosti so zlomeninou ihlice, traumatická amputácia palce pravej nohy a 4. a 5. prsta pravej nohy, poškodenie lakťového nervu, oderky a pomliaždenie chrbta. Poškodený bol niekoľko týždňov v ohrození života. Ťažkosti boli spojené s enormnými bolesťami, mal ťažko poškodené pľúca, bol niekoľko dní v bezvedomí na umelej pľúcnej ventilácii, mal opakované zápaly pľúc, trpel zápalmi všeobecne, podstúpil bolestivú a dlhodobú rehabilitáciu, kvôli trieštivým zlomeninám boli poškodené aj okolité mäkké tkanivá, podstúpil množstvo operácií, aj reoperáciu, bolo na ňom vykonaných kvantum invazívnych intervencií, punkcie žíl, cievkovanie, tracheostómia, bolestivé preväzy, odsávanie dýchacích ciest, zavádzanie sondy do žalúdka. Dĺžka zranení trvala približne 4 roky a liečba bola ukončená v roku 2011. Končatiny má poškodené trvale. Nemôže riadne chodiť, má stále hnisanie pravej päty, poškodenie nervu. Znalec konštatoval, že poškodený je následkom úrazu čiastočne nesebestačný. Je natrvalo vylúčený z doterajšieho života, pracovného, spoločenského, zo športu, ktorému sa pred úrazom venoval. Zranenia ho budú obmedzovať do konca života. Je mobilný na invalidnom vozíku a kratšie vzdialenosti prekonáva o barlách. Je často unavený, dýchavičný, trpí jeho psychika. Znalec navrhol súdu zvýšiť počet bodového hodnotenia podľa § 10 ods. 4 zákona na dvojnásobok. K samotnému bodovému hodnoteniu sa súd vyjadruje v bode 16 a nasl. V závere znalec uviedol, že je zrejmé, že zdravotný stav poškodeného si bude vyžadovať ďalšiu liečbu, ale neočakávajú sa výraznejšie zmeny zdravotného stavu.

6. K ZP1 sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 09.10.2012 tak, že tento považuje za vysoko odborne spracovaný, ale namietal niektoré sporné položky, ktoré boli pre vysokú hodnotu bodu pre žalovaného neprehliadnuteľné. Žalovaný namietal položku č. 301a ohľadne poruchy pľúcnych funkcií, v ostatnom nemal žalovaný námietky vo vzťahu k SSU. V prípade SSU žalovaný namietal, že pri jednotlivých položkách je potrebné aplikovať § 10 ods. 8 zákona č. 437/2004 Z.z. a znížiť počet bodov. Žalovaný zvýšil na základe odporúčania znalcom SSU o 100%, ďalej žalovaný navýšil SSU podľa § 6 zákona č. 437/2004 Z.z. o 35%, a to na základe rozhodnutia komisie ASP, a.s., nakoľko takéto zvýšenie zodpovedá okolnostiam prípadu. Žalovaný zdôraznil, že žaloba bola podaná predčasne, nakoľko žalobca preukázal SSU až v tomto konaní, uvedené musí mať vplyv aj na trovy konania. Žalovaný mal námietky k viacerým položkám ohľadne bolestného a ponechal na úvahu súdu zváženie ďalšieho procesného postupu.

7. Dňa 15.08.2012 bolo súdu doručené podanie, ktorým žalobca žiadal súd pripustiť zmenu žaloby - rozšírenie o 1.980,24 Eur z titulu bolestného a žalobu zároveň zobral z časti späť - o 6.018,52 Eur z titulu SSU vrátane zvýšenia, a to z dôvodu, že žalobca sa stotožnil so závermi ZP1 a svoje nároky zosúladiť s jeho závermi ohľadne bodového hodnotenia, ktoré použil znalec v porovnaní s lekárskeym posudkom H. E. P.. Dňa 24.09.2012 bolo súdu doručené čiastočné späťvzatie žalobcu o 62.350 Eur z titulu SSU z dôvodu plnenia žalovaným v uvedenom rozsahu. Dňa 25.09.2012 bolo súdu doručené čiastočné späťvzatie žalobcu o 24.762,15 Eur z titulu zvýšenia SSU z dôvodu plnenia žalovaným v uvedenom rozsahu. Žalobca na výzvu súdu doručil podanie dňa 14.11.2012, v ktorom upresnil svoje predchádzajúce podania nasledovne: žiadal rozšírenie žaloby o bolestné 1.980,24 Eur, zobral žalobu späť časti SSU vo výške 74.761,35 Eur a v časti zvýšenia SSU vo výške 26.768,32 Eur, v uvedených častiach žiadal žalobca konanie zastaviť. Žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím, ale zdôraznil, že nie je zákonné uplatňovať úroky z omeškania, nakoľko žalovaný plnil pred podaním žaloby bolestné, SSU bolo plnené obmedzene, nakoľko výšku škody bolo možné objektivizovať až na základe ZP1, lebo skutočne doložená dokumentácia k žalobe neumožňovala považovať väčšinu položiek za preukázanú.

8. Súd uznesením č.k. 16C/216/2009-190 zo dňa 03.04.2014 zastavil konanie v časti SSU 74.761,35 Eur a v časti zvýšenia SSU 26.768,32 Eur a pripustil zmenu žaloby v zmysle ktorej si žalobca ďalej uplatňuje nárok na bolestné 20.103,69 Eur a 9% ročný úrok z omeškania z jednotlivých súm od 07.07.2009 do zaplatenia, SSU 5.352,17 Eur a 9% ročný úrok z omeškania od 07.07.2009 do zaplatenia, zvýšenie SSU 13.288,44 Eur a vyčíslený úrok z omeškania 18.912,48 Eur. Súd zároveň výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

9. Na pojednávaní dňa 23.09.2013 bola vypočutá svedkyňa C. Z., manželka žalobcu. Svedkyňa vypovedala, že manžel utrpel pri nehode vážne zranenia, bol v nemocnici asi 6 mesiacov, potom bol v domácom ošetrovaní, ale opätovne sa vrátil na doliečenie. Po ukončení liečby ostal ležať na lôžku a v tomto období sa o manžela intenzívne starala. Neskôr manžel absolvoval rehabilitačný pohyb, kde sa podarilo čiastočne odstrániť problémy tým, že sa dokázal premiestniť z invalidného vozíka alebo do

postele. Manžel pred úrazom hrával aktívne futbal pre ŠK Macov, kde si založil vlastné futbalové mužstvo amatérskou formou, chodieval na výlety, korčuľoval, bicykloval, venoval sa spol. životu, chodieval do kina, na večere, čo je teraz problém, lebo nedokáže dlhšie sedieť. Majú deti vo veku 6 a 14 rokov, ktorým sa manžel nedokáže plne venovať. Manžel sa teraz už vie postarať o svoju osobnú hygienu. Pre úrazom manžel začal podnikáť, spočiatku ako taxikár, neskôr v potravinách, potom si založil autobazár a nakoniec sa venoval stavebnej činnosti. Manžel má úplné stredoškolské vzdelanie elektrotechnického smeru s maturitou. Manžel má po úraze problémy so psychikou, nemôže sa v podstatnej miere venovať rodine, má výčítky, na ľavej nohe má manžel stále ranu, ktorá od úrazu nie je doliečená. Na pojednávaní bol uskutočnený výsluch svedka G. J., ktorý uviedol, že žalobcu pozná asi 20 rokov, žalobca bol pred dopravnou nehodou veľmi aktívny človek, súkromne podnikal, s rodinou trávil veľa času, organizoval podujatia, chodili sa bicyklovať, príležitostne hral futbal. Manželka ostala na všetko sama, spočiatku sa nevedela venovať riešeniu problémov, pretože žalobca predtým živil rodinu. Žalobca rapídne schudol, ostal ležiacim pacientom, doma sa pohybuje o barlách alebo na vozíku, keď prišiel z nemocnice nevedel sa ani najesť, manželka sa oňho musela starať. Následky úrazu pretrvávajú a žalobca sa nemôže vrátiť k predchádzajúcemu spôsobu života. Došlo k zásadnej zmene psychiky žalobcu, uzavrel sa, zaoberá sa už len svojim zdravotným stavom a či a ako bude môcť zabezpečiť svoju rodinu. Súd následne vyzval znalca, aby sa vyjadril k námietkam žalovaného ohľadne ZP1.

10. Dňa 17.10.2013 bol súdu doručený Doplnujúci znalecký posudok č. X/XXXX H.. Z. Y. J.. na č.i. 208-221 (ďalej len „ZP1a“), v ktorom sa znalec vyjadril k námietkam žalovaného. K SSU sa znalec vyjadril tak, že žalovaný sa stotožnil s jeho závermi, okrem položky 301a (pozn. súdu: ľavostranné obmedzenie pohyblivosti hrudníka so zrastami pľúc a namáhavou dušnosťou). Znalec nesúhlasil so žalovaným a uviedol, že pri stanovení bodovania vychádzal z rtg pľúc v spojitosti anamnézy a odborného traumatologického vyšetrenia. V prípade pretrvávajúcej obrany žalovaného odporučil, aby poškodený absolvoval odborné pľúcne vyšetrenie, prípadne CT pľúc. Aj v prípade hodnotenia položkou 300b by nedošlo k zmene bodového hodnotenia. Znalec zotrval na záveroch ohľadne SSU v celom rozsahu a k zmene došlo len čiastočne vo vzťahu k bodovému hodnoteniu bolesti.

11. Podaním doručeným súdu dňa 15.01.2014 žalobca opäť zobral žalobu z časti späť, a to vo výške 2.898,69 Eur a navrhol pripustiť zmenu žaloby s ohľadom na ZP1 a ZP1a, s ktorými sa stotožnil. Žalobca upozornil na chybu v počítaní v ZP1a, kde v súčte sumár za položku 82b až 243c6 by mala byť hodnota 2.040, nie 1.900; žalobca je tak ukrátený o 140 bodov. Podaním doručeným súdu dňa 27.01.2014 žalovaný navrhol vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania. Súd uznesením č.k. 16C/216/2009-257 zo dňa 21.08.2014 zastavil konanie v časti 2.898,69 Eur a pripustil zmenu žaloby tak, že ďalej je predmetom konania nárok uplatnený žalobcom z titulu náhrady za bolesť vo výške 17.205 Eur, spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 07.07.2009 do zaplatenia, z titulu SSU 5.352,17 Eur, spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 07.07.2009 do zaplatenia, z titulu zvýšenia SSU 13.288,44 Eur, vyčíslené úroky z omeškania 18.912,48 Eur, trovy konania. Uznesením č.k. 16C/216/2009-258 zo dňa 21.8.2014 bolo nariadené kontrolné znalecké dokazovanie znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia: H.. H. J..

12. Dňa 03.12.2014 bol súdu doručený Znalecký posudok č. 121/14 H.. H. J. zo dňa X.XX.XXXX na č.i. XXX-XXX (ďalej len „ZP2“). Znalec tiež skonštatoval polytraumu, ktoré je z medicínskeho hľadiska považované za ťažké zranenie. Zranenia viedli k závažným komplikáciám, a to včasným (hemoragicko-traumatický šok, septický šokový stav, nutná intubácia, uvedenie do umelého spánku, dýchanie za pomoci prístroja, rozdrvenie mäkkých tkanív, závažné krvné straty, krvácanie do vnútorného traktu atď.) i neskorých (vznik pakľbu, preležanín, obmedzenie hybnosti ľavého lakťa, pravého členka, atrofia svalstva dolných končatín), i samotná liečba prebiehala s komplikáciami, bola potrebná reoparácia, opakované užívanie atb, bronchoskopia, výmena kaválu. SSU stanovil na rovnaké bodové hodnotenie ako je v ZP1. Ohľadne položky 301, resp. 300b, uznal túto položku (zaradil ju síce pod 300b, ale s rovnakým bodovým hodnotením). Pri posudzovaní položky 232c odporučil vyšetrenie EMG. Zároveň odporučal odborné funkčné vyšetrenie pľúc, ktoré poukáže na reštrikčné a obštrukčné ventilačné poruchy pľúc. Znalec v závere uviedol, že hlavne pri závažných a komplikovaných zraneniach, aj napriek zákonu a bodovníku, je vypravovanie posudku subjektívne a k určitým odlišnostiam dôjde vždy. K jednotlivým názorovým rozdielom ohľadne hodnotenia bolestného sa súd vyjadruje v bode 16 a nasl. Na pojednávaní dňa 24.11.2016 bol vypočutý znalec, nakoľko obe strany mali doplnujúce otázky k ZP2. Znalec vysvetlil jednotlivé bodové hodnotenia a uviedol, že zákon nie je dobrý v tom, že u poškodeného súčet položiek za bolesť prevýšil bodové hodnotenie za stratu končatiny, ale bolesť ktorú si vytrpel poškodený bola

neporovnateľná oproti bolesti a ťažkostiam, ktoré si človek vytrpí pri jednorazovom odstránení končatiny. K zvýšeniu SSU podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. sa znalec vyjadril tak, že tak urobil v rozsahu 50%. Žalobca navrhol výsluch H.. Y. a H.. P. (na výsluchu H.. P. žalobca neskôr netrval). Žalovaný žiadal a súd následne zaviazal žalobcu podstúpiť vyšetrenie pľúc a lakťového nervu. Žalobca špecifikoval svoj nárok v podaní doručenom súdu dňa 19.06.2017 a zotrval na návrhu ohľadne výsluchu H.. Y.. V podaní doručenom súdu dňa 29.06.2017 žalovaný navrhol vykonanie konfrontácie oboch znalcov a doplniť požadované vyšetrenia pľúc a lakťa, resp. aby žalobca predložil potvrdenie lekára o tom, že takéto vyšetrenia neodporúča.

13. Na pojednávaní dňa 11.12.2017 bola uskutočnená konfrontácia znalcov. Znalci sa vyjadrili k zvýšeniu SSU podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. nasledovne. H.. Y. uviedol, že navrhol zvýšenie, a to z dôvodu takého poškodenia zdravia, ktoré viedlo k totálnej invalidizácii poškodeného, ktorý je trvale stigmatizovaný aj s ohľadom na vek poškodeného, má za to, že ak by k zvýšeniu nedošlo vo vzťahu k takémuto poškodenému, nevie vo vzťahu ku komu by malo byť realizované. H.. J. uviedol, že má jednoznačne za to, že s ohľadom na invaliditu a vek poškodeného je daný stav na zvýšenie SSU. Zákon umožňuje zohľadniť subjektívne hľadisko lekára pri stanovení navýšenia SSU, v tomto ohľadne má za to, že by sa zvýšenie malo pohybovať v rozmedzí 50% a vyššie, neskôr korigoval na 75%. K požadovaným vyšetreniam zo strany žalovaného sa obaja znalci vyjadrili, že majú za to, že nárok je daný. Ohľadne bolestného zotrvali znalci na svojich tvrdeniach a svoje rozhodnutie odôvodnili. Žalobca navrhol výsluch žalobcu, ktorý sa z dôvodu amputácie dolnej končatiny nemohol dostaviť na pojednávanie. Žalobca dňa 01.02.2018 doručil súdu vyjadrenie, ktoré bral súd do úvahy ako sumarizáciu nárokov. V tomto podaní žalobca zobral žalobu v časti späť, a to na základe prepočtov s ohľadom na výsledky dokazovania. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 6Co/187/2016-386 zo dňa 17.08.2017 a uznesenie Krajského súdu Trenčín č.k. 6Co/82/2014-522 zo dňa 27.06.2014. Žalovaný sa vyjadril k jednotlivým nárokom podaním doručeným súdu dňa 05.03.2018. Aj toto vyjadrenie bral súd do úvahy pri konečnej sumarizácii nárokov. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 6Co/524/2014-269 zo dňa 22.12.2015, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 8Co/335/2015-527 zo dňa 27.02.2017 a rozsudok Krajského súdu Košice č.k. 11Co/219/2011-52 zo dňa 12.09.2012, ktorými bol zamietnutý nárok žalobcu na úroky z omeškania.

14. Na pojednávaní dňa 26.03.2018 bol uskutočnený výsluch žalobcu. Tento uviedol, že v roku 2011 bol na operácii, kedy mal vyvrátenú nohu, noha sa mu začala krútiť s tým, že v rámci operácie mu bol daný implantát tzv. osteodéza členka s tým, že v dôsledku operácie mu bola zavedená infekcia, ktorá mu spôsobovala značné problémy v ďalšom období, musel brať antibiotiká, bol hospitalizovaný niekoľkokrát, tieto problémy pretrvávali do roku 2016, kedy mu implantát vybrali, avšak infekcia pretrvávala, chodil na čistenie každý týždeň, čo sa zhoršilo až natoľko, že musel podstúpiť amputáciu v novembri 2017. Vo februári 2018 mu vyrobili novú protézu, pričom manžeta sa natiahne na kýpeť, kde však má problémy, nakoľko na uvedenom mieste mu odoberali štepy, ktoré mu potom boli dané na lýtko ešte v predchádzajúcom období. Na uvedenom mieste má mokvavé vyrážky čo mu spôsobuje nepríjemné bolesti. Má navštíviť alergiológičku, ktorá mu určí rozsah alergie a navrhne potrebnú liečbu. Bude sa musieť vymyslieť nový iný typ - systém protézy. Celkovo má problémy v bežnom živote kvôli zdrav. stavu, nedokáže sa sám o seba postarať, pomáha mu manželka so sprchovaním, ísť na WC. Do WC sa nedostane na vozíku, musí použiť barle, už sa mu viackrát stalo, že sa pošmykol a spadol. Po byte sa pohybuje na vozíku, do kúpeľne na barliach aj na WC, vonku na vozíku, šoférovať nedokáže, musí ho voziť manželka. Spolu s protézou aj o barliach sa vie pohybovať možno hodinku. Potom to začne svrbieť. Naposledy bol posudzovaný Sociálnou poisťovňou asi v roku 2015 s tým, že má priznanú invaliditu v rozsahu 80%. Uviedol, že zdravotný stav dosť negatívne ovplyvnil rodinný a partnerský život. Syn žalobcu má 11 rokov a už teraz si užil nejakú šikanu a výsmech, lebo bývajú na dedine, chodí hrať futbal, žalobca nemôže chodiť s ním. Nemôžu chodiť ani na dovolenky, ani nikam do termálu sa kúpať, navyše mal infekciu vyše 5 rokov. Myslí si, že deti sú tým poznačené. Nemôže sa im venovať tak, ako by chcel a ako by sa patrilo. Našťastie má milujúcu manželku, ktorá to znášala, snaží sa mu pomôcť po každej stránke. Žalobca sa musel vzdať športových aktivít, bicyklovania, turistiky, výletov. Kvôli každej maličkosti musí volať na pomoc cudzích ľudí, aby to opravili. Starostlivosť o okolie domu bolo jeho koníčkom, teraz to musí urobiť manželka, alebo dcéra. S protézou vie chodiť, je to privykacia protéza, je prvá, je to bolestivé a ešte to bude chvíľu bolieť. Musí sa opierať o barle, bez nich nevie chodiť, možno keby mal iný typ protézy, bola by kvalitnejšia a drahšia, iný systém upnutia, tak by to možno pomohlo. Nezvláda žiadnu manuálnu prácu, nakoľko neustojí na nohách, takže možno by zvládal nejaké sedavé zamestnanie. Snažil sa nájsť aj takúto prácu, ale hanbí sa, pretože noha s infekciou zapácha. Pociťuje

určitú zmenu od februára 2018, kedy mu bola nasadená protéza a snaží sa ísť trošku medzi ľuďmi, pretože to nevydrží dlhšie. Amputácia v podstate zlepšila zdravotný stav žalobcu a vhodná protéza by mohla byť konečným riešením. Žalobca ďalej uviedol, že nakoľko mu bola odobratá slezina má zníženú imunitu a má veľké riziko, že môže chytiť infekciu, preto mu lekári odporučili, aby sa zdržiaval mimo ľudí, hlavne v období chrípkového obdobia. Strany na pojednávaní uviedli, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Strany sa následne vyjadrili k zvýšeniu SSU v podaniach, ktorých obsah súd zhrnul do bodu 24 a nasl. rozsudku.

15. Na pojednávaní dňa 10.05.2018 súd po vyhlásení uznesenia, ktorým skončil dokazovanie, vyhlásil rozsudok, ktorého výroky I., III. a IV. boli úspešne napadnuté odvolaniami. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí, ktorým zrušil rozsudok v uvedených častiach konštatoval, že ak je znalecký posudok nejasný alebo neúplný, znalec sa požiada o doplnenie alebo vysvetlenie. Ak to nevedie k potrebnému výsledku, príberie sa iný znalec. Tak tomu bolo aj v tomto prípade, pretože bol znalec MUDr. Y. požiadaný o doplnenie k svojmu nejasnému posudku. A keďže to k potrebnému výsledku nevedlo, bol do konania pribratý druhý znalec MUDr. J., ktorý nejasnosti a nezrovnalosti odstránil. Preto sa z jeho posudku pri rozhodovaní malo vychádzať. Úlohou súdu bolo preto správne vyhodnotiť znalecké dokazovanie, a teda zobrať do úvahy logické a správne v zákone opodstatnené vysvetlenie a úpravy jednotlivých položiek pri obodovaní bolestného pribratým „kontrolným znalcom“ MUDr. J.. Každá sporná položka bola znalcom náležite zdôvodnená, nachádza oporu v zákone, v zdôvodnení opisu zranenia, liečby a možných následkov, preto niet žiadneho dôvodu, aby sa z posudku MUDr. J. nevychádzalo. Súd má tiež dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, príp. prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, má sa riadne vysporiadať so špecifickými námietkami strán. Odvolací súd poukázal na rozhodnutie NS SR 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktoré priznanie úrokov z omeškania v obdobných prípadoch voči poisťovateľovi vylučuje („do omeškania by sa poisťovňa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.“) rozhodne o uplatnených úrokoch žalobcu. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP). Na pojednávaní dňa 09.12.2019 súd vyzval strany, aby sa zhrnuli svoje vyjadrenia k sporným a nesporným otázkam.

16. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 31.01.2020 navrhol vykonať dokazovanie znaleckým ústavom, aby tento odstránil rozpory medzi znaleckými posudkami v bodovom hodnotení bolestného. Rozdiel v bodovom hodnotení je viac ako 1.000 bodov. Žalobcovi nie je zrejme prečo by znalecký posudok MUDr. J. mal mať vyššiu odbornú váhu či dôkaznú silu ako znalecký posudok MUDr. Y.. Pri pomliaždení pravého lýtko sa MUDr. J. na pojednávaní dňa 11.12.2017 stotožnil s hodnotením MUDr. Y., ktorý toto poškodenie hodnotil ako položku č. 243c6 v hodnote 180 bodov, kedy súhlasil s vyjadrením MUDr. Y. ohľadne výsledného efektu poškodenia. Pokiaľ ide o bodové hodnotenie SSU, je potrebné zohľadniť aj vyjadrenie MUDr. J., ktorý navrhuje zvýšenie SSU o 75%. Pri nároku na zvýšenie náhrady za SSU podľa § 5 ods. 5 zákona, žalobca poukázal na to, že od úrazu pri dopravnej nehode zo dňa 09.06.2007 do 14.11.2017, teda viac ako 10 rokov, trpel diagnózou osteomyelitída pravej nohy a predkolenia po pourazovej nekrektómii pravého lýtko, čo je zápal kosti. Uvedený zápal sa nepodarilo vyliečiť a viedol k amputácii pravého predkolenia v novembri 2017. V čase dopravnej nehody mal syn žalobcu 6 mesiacov a dcéra 7 rokov. Pre útrapy spojené s chronickým zápalom sa žalobca nemohol venovať rodine. Nemohol byť jej nápomocný, nemohol s nimi tráviť aktívne čas. Zdravotné ťažkosti žalobcu mali dlhodobý nepriaznivý vplyv na uplatnenie žalobcu v spoločnosti a vyústili až do amputácie končatiny. Ide o mimoriadne okolnosti, ktoré je potrebné s odkazom na § 2 ods. 2 zákona zohľadniť. Žalobca bol aktívny v spoločenskom živote, v športe. Tieto svoje aktivity už nikdy nebude môcť vykonávať. Psychický stav žalobcu je poznačený, podlieha pesimizmu. Veľmi dôležité je si uvedomiť, že ide o jednorazovú náhradu. Žalobca sa v mladom veku stál invalidom s podstatne zníženou kvalitou života. Je možné predpokladať, že s pribúdajúcim vekom sa budú zdravotné problémy žalobcu zhoršovať. Podľa žalobcu je daný nárok na zvýšenie o 50%. Žalobca trvá na nároku na úroky z omeškania. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. je poisťovateľ povinný poškodenému jeho oprávnené nároky reálne plniť. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa škoda uhrádza v peniazoch, ide teda o peňažnú povinnosť. Pokiaľ si túto povinnosť nesplní poisťovateľ včas, dostáva sa do omeškania. Dôsledky omeškania v súvislosti so samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť nie sú riešené v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., to rieši len dôsledky omeškania poisťovateľa v súvislosti s jeho povinnosťou začať a včas ukončiť šetrenie poisťovej udalosti. Žalobca poukázal na názor

Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/895/2008 zo dňa 17.12.2009. Pri opačnom výklade ako uvádza žalobca by došlo k absurdným dôsledkom. Poistovateľ by mohol zdržiavať plnenie bez akejkoľvek sankcie. Ďalším absurdným dôsledkom by bolo, že poistovateľ by síce riadne oznámil výšku plnenia podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z, ale následne by túto sumu neplnil. Pri poskytnutí primeranej náhrady škody nezohráva dôležitú úlohu len poskytnutie samotnej náhrady, ale aj včasnosť. Súdne konanie sa vedie od roku 2009. Je pravda, že bolo potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie, ktoré malo za dôsledok dlhé súdne konanie. Tieto okolnosti je potrebné pripísať na ľarchu žalovaného, ktorý žalobcovi takéto postavenie vnútil svojim konaním, resp. jeho poistovateľa. Priznanie úrokov z omeškania je preto spravodlivé. K náhrade trov konania sa žalobca vyjadril tak, že pri zohľadnení úspechu strany nemožno postupovať mechanicky, ale je potrebné zohľadniť kritérium spravodlivosti, najmä keď posúdenie bodového hodnotenia bolestného a SSU je otázkou odbornou. Žalobca nemal objektívne schopnosti určiť výšku nároku. V zmysle § 5 ods. 5 zákona, výška nároku nie je presne definovaná a definitívne ju môže stanoviť až súd. Nemôže byť za procesný neúspech považovaná skutočnosť, ak súd stanoví nižšiu výšku mimoriadneho zvýšenia náhrady, ako si žalobca uplatnil. Žalobca poukázal na súdnu prax, o.i. aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017 zo dňa 13.12.2017, a to, že zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo je spreádzajúce. Za základné so považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca.

17. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 04.02.2020 navrhol zamietnuť návrh na doplnenie dokazovanie z dôvodu hospodárnosti. Aj odvolací súd považoval vykonané dokazovanie za dostatočné, jediné čo súdu vytýkal je nesprávne vyhodnotenie. Odvolací súd preto neuložil súdu doplnenie dokazovania. Navyše body, ktoré ostali sporné sú viac otázkou právneho charakteru (tzv. ďalšie bolestné, zákonné možnosti zvyšovania bolestného). Žalobca tento návrh predostrel až po tom, čo mu bolo známe rozhodnutie odvolacieho súdu, čo sa javí ako účelové. Ohľadne bodového hodnotenia bolestného, žalovaný v súlade s právnym záverom odvolacieho súdu navrhuje, aby vychádzal zo znaleckého posudku H.. J., ktorého závery sú presvedčivé, logické a v súlade so zákonom. K mimoriadnemu zvýšeniu SSU žalovaný uviedol, že sa jedná otázku právneho posúdenia, kedy pre objektívne porovnanie je potrebné si aspoň teoreticky predstaviť napr. 10 poškodených s totožnými diagnózami a obmedzeniami ako má žalobca, kedy úlohou súdu je zväžiť, aké percentuálne zvýšenie je u každého z nich namieste, pričom by mal u každého dôjsť, k inému číslu (napriek totožným obmedzeniam). Pokiaľ by žalobcovi boli zmarené mimoriadne aktivity vyplývajúce z akejkoľvek oblasti (výnimočný športovec, politik, ekonóm, sudca, moderátor, herec a pod.) bol by žalobca rozhodne na tieto okolnosti poukazoval pri odôvodňovaní maximálnej miery mimoriadneho zvýšenia. Keďže tu takéto aktivity zmarené neboli, nie je možné napr. priznať žalobcovi maximálne mimoriadne zvýšenie SSU, nakoľko by to bolo voči takýmto ostatným osobám nespravodlivé. Pri maximálnom zvýšení SSU sa stretávame pri úplne bezvládných osobách resp. so zmarenými výnimočnými aktivitami pred nehody. Toto však nie je situácia, v ktorej sa žalobca nachádza napriek existencii závažných obmedzení, na odškodnenie ktorých ale slúži základné bodové hodnotenie a zvýšenie lekárom. Žalobca má rodinu, dokáže

riadiť motorové vozidlo a je sebestačný. Žalovaný navrhuje zvýšenie o 35%, ktoré je možno považovať vzhľadom na aktuálnu judikatúru za nadštandardné. Súd by mal hodnotiť sťaženie spoločenského uplatnenia ako aj jeho zvýšenie s prihliadnutím na stav, ktorý aktuálne existuje v čase rozhodnutia. Pokiaľ žalobca mimoriadne zvýšenie zdôvodňuje o.i. osteomyelitídou a zápachom zapálenej nohy, uvedené obmedzenia v čase rozhodnutia už neexistovali. Žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR č.k. 3Cdo 213/2017 zo dňa 30.09.2019, ktorým bolo priznané mimoriadne zvýšenie poškodenému vo výške iba 20 % pričom bol v oveľa nižšom veku ako žalobca (24 rokov) a po ťažkom poranení chrbtice s neurologickými dôsledkami. NS SR v danom rozhodnutí o.i. uvádza, že na komplexné posúdenie dôvodnosti mimoriadneho zvýšenia SSU resp. jeho konkrétnej výšky je potrebné zohľadniť okrem invalidity a veku poškodeného aj prípadné mimoriadne spoločenské, športové príp. kultúrne aktivity pred úrazom. Žiadne takéto aktivity však žalobca nepreukázal. K nároku na úroky z omeškania žalovaný poukázal o.i. na rozhodnutie NS SR č.k. 1 Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019, kde Najvyšší súd priznanie úrokov z omeškania v obdobných prípadoch voči poistovateľovi vylučuje. Pri

rozhodovaní o trovách konania žiada, aby súd postupoval podľa aktuálne platnej právnej úpravy CSP, ktorá je založená striktnie na pomere úspechu resp. neúspechu strán v konaní.

18. Na pojednávaní dňa 27.02.2020 boli zastúpené obe strany sporu. Súd skonštatoval, že nespornými sú položky bolestného, č. 90a, 90b, 216, 73, 113a, 113b, 232c, 232, 74, 91, v rozsahu 1.120 bodov. Ostatné položky, na ktoré strany poukázali vo svojich záverečných vyjadreniach zostávajú čiastočne, alebo celkovo sporné. V prípade SSU je nesporené bodové hodnotenie 2.845 bodov, pričom znalec MUDr. Y. navrhol zvýšenie o 100%, znalec MUDr. J. o 75%. Pri zvýšení SSU súdom je možné max. zvýšenie o 50%, ktoré navrhuje žalobca. Strana žalovaného namieta takéto zvýšenie. Nesporné je, že žalovaný uhradil z titulu bolestného, sumu 31.356 Eur, z titulu SSU 70.749 Eur, z titulu zvýšenia SSU sumu 24.762,15 Eur. Strana žalobcu navrhuje doplnenie dokazovania, a to znaleckým dokazovaním ústavom v časti nároku na bolestné. Strana žalovaného namieta akékoľvek ďalšie znalecké dokazovanie, keďže podľa neho, v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu, na rozhodnutie súdu je postačujúce už vykonané dokazovanie a ďalšie odročovanie pojednávania by bolo nevhodné. K návrhu na doplnenie dokazovania sa žalovaný na pojednávaní vyjadril tak, že návrh žalobcu na vykonanie dokazovania znaleckou organizáciou nie je na mieste, okrem dôvodov už uvedených aj preto, že znalecký ústav v pravom zmysle slova, kde by zasadalo konzílium traumatológov v Slovenskej republike neexistuje. Existujú len znalecká organizácia, kde je po jednom znalcovi z každého odboru, čo by vlastne znamenalo len to, že iný znalec z odboru traumatológia by posudzoval dva predchádzajúce znalecké posudky iných znalcov traumatológov. V danom prípade ide o posúdenie právnych otázok, čiastočne možno aj z traumatológie, tieto nebude posudzovať znalec z iného odboru. Špecializácie znaleckých organizácií existujú iba napr. v odbore psychiatria v Pezinku, alebo existuje súdne inžinierstvo v Žiline. Zástupca žalovaného rozporuje zo ZP2 iba položku 243c2 (preležanina v oblasti ľavej ľavého lakťa) a 243c3 (preležanina ľavej päty), keďže tieto položky mali byť zahrnuté do zranení ľavej hornej a dolnej končatiny. Súd návrh žalobcu na doplnenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom v časti nároku na bolestné zamietol, a to z dôvodu hospodárnosti. Strany nemali žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania v čase pred skončením dokazovania pred vyhlásením prvého rozsudku súdu. To znamená, že aj žalobca bol toho názoru, že súd mohol dospieť k rozhodnutiu na základe už vykonaného dokazovania. Prítom žalovaný mal rovnaké námietky aj v predmetnom čase. Súd je tiež názoru, že nie sú splnené podmienky podľa § 207 ods. 3 CSP, ktoré ustanovenie umožňuje vykonanie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom iba v obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich si osobitné vedecké posúdenie. H.. J. totiž nejasnosti a nezrovnalosti odstránil pri konfrontácii. Na základe uvedeného by bolo akékoľvek odročovanie pojednávania v rozpore s princípom hospodárnosti. Žalobca a žalovaný odkázali na svoje doterajšie ústne a písomné podania. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/223/2019 zo dňa 30.10.2019, ktoré žalobca označil za ojedinelé rozhodnutie vo veci, pričom vo svojej praxi sa s takýmto názorom ešte nestretol. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalovaný navrhol rozhodnúť o náhrade trov konania podľa zásad CSP. V prípade úspechu žalovaného si žalovaný nenárokuje náhradu trov konania. Súd následne vyhlásil uznesenie, ktorým skončil dokazovanie a odročil pojednávanie na 26.03.2020, kedy vyhlásil rozsudok tak, ako to vyplýva z jeho výrokovej časti.

19. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, najmä: trestný rozkaz Okresného súdu Galanta č.k. 2T/199/2007-223 zo dňa 31.3.2008, Lekársky posudok E.. E. P. zo dňa XX.XX.XXXX o bolestnom a sťažení SSU (č.l. 10-11), Lekárske správy, Lekársky posudok H.. H. F., Uplatnenie nároku zo dňa 30.4.2009, Oznámenie o poukázaní náhrady škody zo dňa 7.7.2009, Rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 15.12.2008 o priznaní invalidného dôchodku, Rozhodnutie ÚPSVaR v Bratislave č. 2009/057/LH zo dňa 3.2.2009, Posúdenie lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia poškodeného V. Z., Oznámenie o poukázaní náhrady škody zo dňa 25.11.2010, Znalecký posudok č. 2/2012 H.. Z. Y. zo dňa 27.4.2012 (č.l. 112-143), Oznámenie o poukázaní náhrady škody zo dňa 11.9.2012, Oznámenie o poukázaní náhrady škody zo dňa 19.9.2012, Znalecký posudok č. 2/2012 H.. Z. Y. J.. zo dňa 27.4.2012 (č.l. 112-143), Doplnujúci znalecký posudok č. 8/2013 H.. Z. Y. J.. (č.l. 208-221), Znalecký posudok č. 121/14 H.. H. J. zo dňa 1.12.2014 na č.l. 263-288.

20. Súd na danú vec aplikoval najmä nasledovné právne normy:

§ 420 ods. 1, § 427 ods. 1 a 2, § 428 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, v znení ku dňu vzniku poisťovnej udalosti; zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení ku dňu

vzniku poistnej udalosti (ďalej len „ZoPZP“), najmä § 11 ods. 5 až 7, § 15; ďalej zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“):

Podľa § 2 ods. 1, bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Podľa § 2 ods. 2, sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

Podľa § 2 ods. 3, písm. a,) poškodenie na zdraví je poškodenie zdravia spôsobené úrazom, chorobou z povolania alebo iným poškodením na zdraví,...

Podľa § 3 ods. 1 až 4, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbach podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať. Ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

Podľa § 4 ods. 1 až 4 zákona, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti. Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbach podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska sťaženia spoločenského uplatnenia najlepšie porovnať. Ak sa poškodenému už poskytla náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a vzniklo také zhoršenie následkov, ktorých vývoj sa pri pôvodnom hodnotení následkov nepredpokladal, poškodený má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške ustanovenej v § 10 ods. 7.

Podľa § 5 ods. 5 zákona, v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity,⁴) <<https://www.zakonypreludi.sk/zz/2004-437>> môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

Podľa § 9 ods. 5 písm., bodové hodnotenie bolesti sa zvýši až o polovicu, ak a) vznikla infekcia rany okrem tetanu; bodové hodnotenie bolesti možno zvýšiť len v súvislosti s ranou, ktorej čas liečenia sa infekciou predĺžil, b) poškodenie na zdraví vyžadovalo bolestivejší spôsob liečenia alebo pri liečení nastali komplikácie, c) povaha poškodenia na zdraví si vyžiadala operačný výkon, pričom za operačný výkon sa nepovažuje injekcia, punkcia kĺbu, hrudníka a abscesu, infúzia a transfúzia; toto zvýšenie sa nevzťahuje na operačný výkon, ak je zahrnutý v sadzbe pre príslušné poškodenie na zdraví.

Podľa § 9 ods. 7, ak poškodený utrpel súčasne viac poškodení na zdraví, hodnotí sa bolesť za každé poškodenie na zdraví osobitne a bodové hodnotenia sa sčítavajú. Ak sa však viac poškodení na zdraví vzťahuje na ten istý orgán alebo končatinu, nesmie súčet bodového hodnotenia prekročiť bodové hodnotenie za anatomickú alebo funkčnú stratu orgánu alebo končatiny.

Podľa § 9 ods. 6, pri súbehu dôvodov podľa odseku 5 možno hodnotiť bolesť najviac do výšky dvojnásobku ustanovenej sadzby.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

21. Medzi stranami nebolo sporné, že za ublíženie na zdraví žalobcu zodpovedá L. K., ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným. Súd pri určení výšky náhrady za bolesť a SSU, vrátane zvýšenia, vychádzal okrem vyššie uvedených listinných dôkazov, zo znaleckých posudkov vyhotovených v rámci konania, konfrontácie znalcov a vyjadrení strán.

22. Bolesťné:

Nesporné položky medzi stranami sú: 2 (10 bodov), 90a (160 bodov), 90b (160 bodov), 91 (50 bodov), 73 (60 bodov), 113a + 113b+232c - hodnotené H.. J. ako položka 159a (150 bodov), 74; hodnotené H.. J. ako položka 238 (10 bodov), 216 (520 bodov) = 1.120 bodov

Sporné položky medzi stranami sú:

82b - zlomenina rebier 5-7 a 9-11 vľavo a 9 vpravo, ktorú H.. Y. hodnotil s dislokáciou a MUDr. J. bez dislokácie ako položku 81c. H.. Y. uviedol, že v danom prípade išlo o sériovú zlomeninu, spôsobenú veľkým násilím, preto jednoznačne muselo dôjsť k posunu rebier. H.. J. uviedol, že nenašiel v zdravotnej dokumentácii popis o výraznej dislokácii. Žalobca uviedol, že H.. J. vychádzal z odborných skúseností, je znalcom z odvetvia chirurgia, traumatológia, nie je dôvod jeho názor spochybňovať. Prítom H.. J. vychádzal iba zo zdravotnej dokumentácie. K uvedenému súd zaujal také stanovisko, že ani jedného znalca nemožno spochybňovať čo do odbornosti, keďže obaja sú znalcami z odvetvia chirurgia a traumatológia. Rozdiel v hodnotení znalcov je 10 bodov. H.. Y. však zvýšil bodové hodnotenie na dvojnásobok, keďže konštatoval ťažké komplikácie, ako aj opakované vzplanutia úrazového, hemoragického ako aj septického šokového stavu (ZP1 str. 18). MUDr. J. nenašiel dôvod na takéto zvýšenie (ZP2 str. 17), keďže v dokumentácii neboli uvedené komplikácie liečby, ani zápal v oblasti rebier, zlomeniny neboli riešené operačne. Dislokácia ani okolnosti podľa § 9 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. neboli konštatované v zdravotnej dokumentácii poškodeného, nemožno sa preto prikloniť k záveru H.. Y., i keď tento podľa názoru žalobcu vychádza z jeho odborných skúseností, lebo tieto sa u každého znalca predpokladajú. Nárok na bodové hodnotenie podľa položky 82b a na zvýšenie na dvojnásobok tak nie je pre účely súdneho konania preukázaný. Na základe uvedeného súd hodnotí položku 81c = 60 bodov.

78 - pomliaždenie pľúc obojstranne
246c - šok ťažkého stupňa

MUDr. Veselý zvýšil položky dvojnásobne, kým MUDr. J. iba o 50%, ktorý sa odvolal na zákonné možnosti v § 9 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. (položky hodnotil podľa písm. b). Súd musí súhlasiť s odôvodnením H.. J., ktorý postupoval v súlade so zákonom, keďže neboli splnené podmienky podľa § 9 ods. 6 uvedeného zákona, t.j. súbeh jednotlivých okolností citovaných v § 9 ods. 5 zákona. Na základe uvedeného súd hodnotí položku 78 = 260 + 130 = 390 bodov; 246c = 60+30 = 90 bodov. To, že žalovaný plnil pri položke 78 s dvojnásobným zvýšením (oznámene o poukázaní náhrady škody z 07.07.2009) nemôže byť na jeho škodu, keďže v danom čase nemal k dispozícii znalecké posudky.

Pravá dolná končatina:

221 - traumatická amputácia palca pravej nohy - nesporná položka = 40 bodov
222+222 - traumatická amputácia 4. a 5. prsta pravej nohy - nesporné položky = 20+20 = 40 bodov

243c3 - hlboká preležanina v oblasti pravej päty - obaja znalci použili túto položku, avšak H.. Y. zvýšil položku na dvojnásobok.

MUDr. Veselý uviedol, že zvýšenie je dané vzhľadom na hnisanie, opakované bolestivé preväzy, plastické náhrady kože. MUDr. J. uviedol, že u preležaním sa predpokladajú takéto útrapy. Rozsah poškodenia je možné korigovať podľa stupňa, ktorý obaja znalci hodnotili ako 3. stupeň. Súd sa stotožnil s odôvodnením H.. J., že u preležaním je možné predpokladať všetky okolnosti uvádzané H.. Y., ktorých bodovanie je možné korigovať podľa jednotlivých stupňov. Na základe uvedeného súd hodnotí položku = 20 bodov.

MUDr. Veselý hodnotil položku 243c6 - rozsiahla preležanina pravého lýtka so stratou kože a H.. J. položku 160e - pomliaždenie predkolenia (lýtko vpravo), obaja znalci zvýšili hodnotenie na dvojnásobok

H.. J. síce súhlasil s vyjadrením H.. Y. ohľadne výsledného efektu poškodenia, čo žalobca považoval za súhlas s bodovým hodnotením H.. Y. s čím však nemožno súhlasiť. MUDr. J. totiž ďalej vysvetlil, že rozsah poškodenia kože podkožia a svalov zodpovedá stavu popáleniny a takto mohol zobrať do úvahy aj rozsah poškodenia. Ďalej uviedol, že preležanina vzniká pri kontakte tela s podložkou a v danom prípade išlo o dôsledok úrazu. Súd sa stotožnil s H.. J., že v prípade že išlo o dôsledok úrazu, nemožno bolestné hodnotiť podľa položky, ktorá sa týka preležanín, aj keď takéto hodnotenie umožňuje zohľadniť rozsah poškodenia lepšie. Bodové hodnotenie špecifikuje jednotlivé poškodenie zdravia, pričom zákon predpokladá možné „korekcie“ napr. zohľadnením stupňa ako v prípade vyššie, resp. navýšením podľa § 9 ods. 5 a 6 zákona č. 437/2004 Z.z. H.. J. zvýšil položku na dvojnásobok. Na základe uvedeného súd hodnotí položku = 15+15= 30 bodov.

Bolestné pri ďalšom operačnom výkone:

249 - hlboká akútna trombóza celej pravej dolnej končatiny - hodnotil iba H.. Y. 150 bodmi (operácia v 2008)

Znalci sa zhodli na tom, že u žalobcu došlo ku vzniku trombózy, ale H.. J. nemal preukázanú príčinnú súvislosť trombózy s úrazom, keďže k trombóze došlo až 8 mesiacov od úrazu. MUDr. Y. trombózu hodnotil ako následok ťažkého poškodenia pri predošlých operáciách. Súd odkazom na § 2 a 3 zákona č. 437/2004 Z.z. citovaných vyššie zhodnotil, že keďže nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi trombózou a poškodením zdravia, teda úrazom, nemožno priznať hodnotenie H.. Y.. Na základe uvedeného súd uvedenú položku nehodnotí.

H.. Y. hodnotil položku 205 - roztrieštená vnútrokĺbová zlomenina distálnej epifýzy pišťaly a H.. J. ako 201d - zlomenina oboch členkov liečená operačne

MUDr. Y. odôvodnil, že pri operačnom zákroku 07.02.2011 došlo k zavedeniu klinca do pravého predkolenia cez päť, bola odstránená kompletne celá chrupavka členkového kĺbu a tým bol pravý členok znehybnený. H.. J. namietal, že v danom prípade išlo o operačný výkon, s ktorým nebola spojená taká bolestivosť akú predpokladá zlomenina hodnotená podľa položky 205. Keďže sa v danom prípade jednalo o operačný zákrok na členku, hodnotenie podľa 201d sa javí ako logické. Na základe uvedeného súd hodnotí položku = 100 bodov.

Spolu 230 bodov.

Ľavá dolná končatina:

Obaja znalci zhodne hodnotili bolesti podľa položky 216 - 260 bodov s odkazom na § 9 ods. 7 zákona. Avšak H.. Y. hodnotil bolesti aj za dve operácie v 2009, a to položkami 189d, 238 a 161, kým H.. J. tieto zahrnul do položky 216. H.. Y. dôvodil, že išlo o ďalšie zákroky, s ktorými sa spájala ďalšia bolesť poškodeného (§ 3 ods. 4 zákona). MUDr. J. namietol, že sa obaja zhodli na tom, že celkové hodnotenie nemôže presiahnuť 260 bodov a keďže takto určené bolestné nezodpovedá poškodeniu, toto navýšil na dvojnásobok. Rešpektujúc ustanovenie § 9 ods. 7, druhá veta zákona je potrebné prisvedčiť argumentácii H.. J., a teda priznať za všetky poškodenia bodové hodnotenie 260+260=520 bodov - tieto sú už zohľadnené v nesporných položkách (spolu za 1.120 bodov). Ide totiž o ďalšie poškodenia, ktoré sa však týkajú toho istého orgánu, pričom obaja znalci sa zhodli na tom, že liečba stále prebieha (pozri § 3 ods. 4 zákona). Obaja znalci sa zhodli na položke 243c3 - preležanina ľavej päty = 20 bodov. H.. Y. zvýšil túto položku na dvojnásobok. Žalovaný namietal, že položka 243c3 mala byť jednoznačne započítaná do maximálneho limitu pre ľavú dolnú končatinu a nemala byť uplatnená osobitne, nakoľko bola zohľadnená v položke č. 216. Vznikla počas liečenia a nebola ani operovaná. Ani súd nenachádza dôvod pre vyčíslenie bolestného osobitnou položkou, keďže všetky poškodenia týkajúce sa ľavej dolnej končatiny sú zohľadnené maximálnym limitom v zmysle § 9 ods. 7 zákona.

Ľavá horná končatina:

V tomto prípade H.. J. hodnotil všetky poškodenia položkou 159a (odňatie v oblasti ramenného kĺbu) s odkazom na § 9 ods. 7 zákona - 150 bodov. H.. Y. hodnotil položku 138c - 80 bodov (operačné uvoľnenie ľavého lakťa s odstránením výrastkov) osobitne, opätovne s odkazom na § 3 ods. 4 zákona, keďže dňa 18.05.2009 bola realizovaná ďalšia operácia, s ktorou boli spojené bolesti poškodeného. H.. Y. ďalej hodnotil poškodenia položkami 113a - 15 bodov, 113b - 15 bodov, 232c - 170 bodov. Súd aj v tomto prípade, aplikujúc § 9 ods. 7 zákona sa prikloniť k hodnoteniu H.. J. = 150 bodov. Tieto sú už zohľadnené v nesporných položkách (celkovo hodnotených na 1.120 bodov). Obaja znalci sa zhodli na položke 243c2 - preležanina ľavého lakťa = 10 bodov. H.. Y. zvýšil túto položku na dvojnásobok. Žalovaný namietal, že položka 243c2 mala byť jednoznačne započítaná do maximálneho limitu pre ľavú hornú končatinu a nemala byť uplatnená osobitne, nakoľko bola zohľadnená v položke č. 159a. Vznikla počas liečenia a nebola ani operovaná. Ani súd nenachádza dôvod pre vyčíslenie bolestného osobitnou položkou, keďže všetky poškodenia týkajúce sa ľavej hornej končatiny sú zohľadnené maximálnym limitom v zmysle § 9 ods. 7 zákona.

Pravá horná končatina:

Obaja znalci sa zhodli na položke 243c2 - preležanina ľavého lakťa = 10 bodov. Ani v tomto prípade súd nepriznal zvýšenie na dvojnásobok z dôvodu uvedeného pri preležanine na pravej dolnej končatine vyššie (243c3).

Preležanina v záhlavovej časti: Obaja znalci sa zhodli na položke 243c3 = 20 bodov. Preležanina v krížovej oblasti: Obaja znalci sa zhodli na položke 243c4 = 40 bodov. Ani v tomto prípade súd nepriznal zvýšenie na dvojnásobok z dôvodu uvedeného pri preležanine na pravej dolnej končatine vyššie (243c3).

Poškodenie hlavy/mozgu:

H.. Y. hodnotil položkou 224 - 170 bodov. H.. J. položkou 223a ako otras mozgu - 30 bodov.

MUDr. J. uvádza, že pomliaždenie mozgu je poranenie, ktoré sa preukazuje CT vyšetreniami, bolo ich vykonaných niekoľko a žiadne pomliaždenie mozgu preukázané nebolo. Uvádzané je hypodenzné - cystické ložisko s kalcifikátom. Tento nález môže mať pôvod v pomliaždení mozgu, ale staršieho dátumu, preto neexistuje príčinná súvislosť s úrazom poškodeného. H.. Y. namietal, že aj po mesiaci od úrazu sa môže vyskytnúť kalzifikát. H.. J. však považuje vytvorenie kalzifikátu v danom prípade, kedy sa vyšetrenie realizovalo mesiac po vyšetrení, za veľmi skoré. Žalobca poukazuje na prax H.. Y., ktorý je primárom úrazovej chirurgie UNB v Bratislave, kde má s poškodeniami mozgu každodenné skúsenosti. Súd súhlasí s názorom žalovaného, že v tomto prípade je vhodné brať za preukázané tie zranenia, ktoré sú objektivizovateľné na základe vyšetrení. Keďže zo zdravotnej dokumentácie nevyplýva záver o pomliaždení mozgu a takýto záver sa opiera iba o všeobecné skúsenosti z praxe, súd sa priklonil k hodnoteniu H.. J..

H.. J. hodnotil navyše položky 86f (poúrazové krvácanie do hrudníka) = 70 bodov, 88 (pomliaždenie brušnej steny) = 15 bodov a 103c pomliaždenie driekovej oblasti s krvácaním = 20 bodov, ktoré položky žalovaný akceptoval, čo žalobca nenamietal.

Súd teda priznal 2.095 bodov. Nárok na bolestné vo všetkých prípadoch vznikol v roku 2008 v zmysle lekárskeho posudku H.. E. P., pričom v takom prípade je hodnota bodu 13,37. Iba položku 201d (100 bodov) je potrebné hodnotiť bodom pre rok 2011, a to 15,38 Eur. Na základe uvedeného bolestné predstavuje sumu $1.995 \times 13,37 = 26.673,15$; $100 \times 15,38 = 1.538$; spolu 28.211,15 Eur; po zaokrúhlení podľa § 5 ods. 2 zákona 28.212 Eur.

Keďže žalovaný plnil bolestné vo výške 31.356 Eur, ďalší nárok na bolestné žalobcovi nevzniká a v tejto časti súdu nezostávalo nič iné ako žalobu zamietnuť.

23. Sťaženie spoločenského uplatnenia (SSU):

Obaja znalci sa zhodli na rovnakom bodovom hodnotení, a to 2.845 bodov. H.. Y. odporučil zvýšenie bodového hodnotenia o 100% vo všetkých položkách, H.. J. odporučil zvýšenie bodového hodnotenia o 75% vo všetkých položkách, obaja s odkazom na § 10 ods. 4 zákona. Na pojednávaní dňa 11.12.2017

H.. Y. uviedol, že v prípadoch kedy vypracúva posudky pre poisťovne, vtedy zvyšuje SSU automaticky, v prípade už prebiehajúcich súdnych konaní len navrhuje súdu takéto zvýšenie, ktoré by on v danom prípade zvýšil o 100%, a to z dôvodu takého poškodenia zdravia, ktoré viedlo k totálnej invalidizácii poškodeného, ktorý je trvale stigmatizovaný, ako aj s ohľadom na vek poškodeného. Ak by k zvýšeniu nedošlo vo vzťahu k takémuto poškodenému, nevie vo vzťahu ku komu by malo byť realizované. H.. J. uviedol, že s ohľadom na invaliditu a vek poškodeného je daný stav na zvýšenie SSU. Zákon umožňuje zohľadniť subjektívne hľadisko lekára pri stanovení navýšenia SSU. Je potrebné zohľadniť to, ako by znalec zvýšil SSU, ak by išlo napr. o 20 ročného poškodeného. Je potrebné ponechať priestor pre zvýšenie v takýchto prípadoch. Preto navrhuje zvýšenie o 75%.

Obaja znalci sa zhodli na tom, že sú dané dôvody na zvýšenie SSU. Avšak súd sa stotožnil s vyhodnotením H.. J., a to, že je potrebné ponechať priestor pre rozlíšenie prípadov s vážnejšími následkami na život poškodeného, o.i. je potrebné zohľadniť vek jednotlivca. Zvýšenie o 75% je vzhľadom na odôvodnenie H.. J. podľa názoru súdu primerané.

Súd má teda za to, že je dané zvýšenie o 75%, t.j. 2.133,75+2.845. Celkový počet bodov je tak 4.978,75 bodov x 13,37 Eur hodnota bodu = 66.565,89 Eur; po zaokrúhlení podľa § 5 ods. 2 zákona 66.566 Eur.

Keďže žalovaný plnil SSU vo výške 70.749 Eur, ďalší nárok na SSU žalobcovi nevzniká a v tejto časti súdu nezostávalo nič iné ako žalobu tiež zamietnuť.

24. Zvýšenie SSU súdom podľa § 5 ods. 5 zákona:

Žalobca uviedol (podanie z 25.04.2018, vrátane záverečnej reči doručenej súdu dňa 31.01.2020), že pokiaľ prípad invalidity, ktorý je nezávislý od prípadného vrcholového či mimoriadneho zapojenia sa do niektorej z oblastí spoločenského života, je prípadom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 5 ods. 5 zákona, kedy je možné zvýšenie náhrady až o 50 %, potom ani iné výnimočné okolnosti, na ktoré je možné prihliadnuť taktiež nemožno činiť závislými a posudzovať ich podľa toho, či bola poškodená osoba pred úrazom mimoriadnym spôsobom zapojená do niektorej z oblastí spoločenského života. Teda prípadom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 5 ods. 5 zákona je prípad poškodenia zdravia osoby, ktoré ju podstatným spôsobom obmedzuje v prvom rade v pracovnej oblasti života, ale tiež v iných oblastiach života a spoločnosti, a to v osobnej, rodinnej, kultúrnej, športovej a pod. Či sa jedná v danom konkrétnom prípade o prípad hodný osobitného zreteľa a v akom rozsahu je potom na posúdení konkrétnych okolností prípadu. Ďalej, ak samotné odškodnenie na základe bodového hodnotenia rozlišuje závažnejšie prípady od menej závažných, nemožno preceňovať význam miery percentuálneho zvýšenia náhrady podľa § 5 ods. 5 zákona ako nástroja na odlíšenie prípadu závažného postihnutia zdravia od prípadu menej závažného postihnutia zdravia. Spôsob zvyšovania na základe percentuálnych bodov z odškodnenia stanoveného na základe bodového hodnotenia zabezpečuje, že aj zvýšenie odškodnenia v maximálnej možnej miere o 50% je primeraným bez ohľadu na väčšiu či menšiu závažnosť prípadu, nakoľko medzi každou základnou náhradou a jej zvýšením hoci aj o 50% je vždy zachovaná a zabezpečená priama úmera. Od úrazu pri dopravnej nehode zo dňa 9.6.2007 až do 14.11.2017, teda viac ako 10 rokov, žalobca trpel diagnózou osteomyelitída pravej nohy a predkolenia po pouúrazovej nekrektómii pravého lýtka, čo je zápal kosti. Uvedený zápal sa u žalobcu nepodarilo vyliečiť a viedol následne až k amputácii pravého predkolenia žalobcu v novembri 2017. Počas vyše desiatich rokov si žalobca pre chronické trvanie zápalu kosti prešiel veľkým utrpením spojeným jednak s neustálou bolestivosťou nehojaceho sa a neustále hnisajúceho zápalu, ale taktiež spojeným so závažnými a rozsiahlymi obmedzeniami v rôznych oblastiach osobného a spoločenského života. Žalobca mal v čase dopravnej nehody fungujúci partnerský vzťah so svojou manželkou a fungujúcu rodinu. Bol v tom čase otcom 6 mesačného syna a 7 ročnej dcéry. Za čas, ktorý už uplynul od dopravnej nehody a ktorý sa vyznačoval najmä trápením žalobcu s chronickým zápalom, jeho deti podstatne vyrástli, pričom on sa im vo svojom ťažkom zdravotnom stave nemohol primeraným spôsobom venovať, čím prišiel o jednu z najkrajších etáp života rodiča a otca, kedy svojou starostlivosťou doprevádza svoje deti od útleho detstva počas ich rastu až do ich dospelosti. Uvedenú skutočnosť považuje žalobca za jednu z najväčších strát, ktoré v dôsledku dopravnej nehody utrpel. Keďže výrazné zdravotné ťažkosti žalobcu mali dlhodobý nepriaznivý vplyv na uplatnenie žalobcu v živote a v spoločnosti a vyústili až do amputácie končatiny žalobcu, je tieto mimoriadne okolnosti potrebné výrazným spôsobom zohľadniť s poukazom na § 2 ods. 2 zákona. Pokiaľ sa žalobca vyjadril súhlasne k otázke, či pociťuje amputáciu končatiny ako zlepšenie subjektívneho stavu, je potrebné túto odpoveď interpretovať relatívne. Jeho stav po amputácii

však nemožno hodnotiť porovnávaním stavu žalobcu k času predchádzajúcemu amputácii, ale k času predchádzajúcemu samotnému úrazu. Žalobca sa ako chlap pri plnej sile na začiatku vrcholu svojho produktívneho veku bez akýchkoľvek zdravotných obmedzení, stal ťažko zdravotne postihnutou osobou s ťažkými trvalými následkami bez jednej nohy a ďalšími následkami výrazne obmedzujúcimi jeho pohyb, spôsob osobného a rodinného života. Prakticky stratil možnosť zapojenia sa do pracovného života, čo má pre neho nielen závažné ekonomické dôsledky ale aj sociálne dôsledky a dôsledky spočívajúce v strate možnosti ďalšej sebarealizácie. Jedná o náhradu jednorazovú. V tejto náhrade teda majú byť zohľadnené nielen už prežité dlhodobé strasti žalobcu, ako aj súčasné obmedzenia, ale patričným spôsobom má byť prihliadnuté na fakt, že žalobca už od pomerne mladého veku ostane doživotným invalidom s podstatne zníženou kvalitou života a s tým spojenými stratami a obmedzeniami možností spoločenského uplatnenia. Tiež je potrebné prihliadnuť na to, že s pribúdajúcim vekom sa zdravotné problémy žalobcu budú pravdepodobne ešte zhoršovať. Žalobca zotrval na nároku o zvýšenie o 50%. Žalovaný uviedol (č.l. 349, vrátane záverečnej reči doručenej súdu dňa 04.02.2020), že ide o otázku právnou. Pre objektívne porovnanie je potrebné si predstaviť aspoň teoreticky napr. 10 poškodených s totožnými diagnózami a obmedzeniami ako má žalobca, kedy úlohou súdu je zväžiť aké percentuálne zvýšenie je u každého z nich namieste, pričom by mal u každého dôjsť k inému číslu. Žalovaný poukázal na to, že žalobcovi neboli zmarené žiadne mimoriadne aktivity, čo by inak odôvodňovalo maximálnu mieru mimoriadneho zvýšenia. Invalidita nie je jediným kritériom k mimoriadnemu zvýšeniu SSU. Pri maximálnom zvýšení SSU sa stretávame pri úplne bezvládných osobách, resp. so zmarenými výnimočnými aktivitami pred nehody. Žalobca má rodinu, je mobilný s pomocou bariel, dokáže riadiť motorové vozidlo, je sebestačný v základných životných úkonoch. Zákon umožňuje vykonať zvýšenie od 1 do 50%. Žalovaný uznal zvýšenie v rozsahu 35%, čo považuje za odôvodnené a podložené. Žalovaný poukázal na vyjadrenie H. J., ktorý uviedol, že napriek tomu, že žalobca utrpel vážne poškodenie zdravia vo veku 36 rokov, nemohol mu dať maximálne zvýšenie, nakoľko sa stretáva aj s ťažšími prípadmi a aj v nižšom veku ako žalobca. Logicky zdôvodnil, že nemohol dať žalobcovi 100 %-né zvýšenie SSU, nakoľko by to bolo nespravodlivé, keby také isté poranenia príp. ešte horšie utrpela osoba vo veku 18 resp. 20 rokov a obdržala by rovnako zvýšenie vo výške 100 % ako žalovaný. Z uvedeného dôvodu videl znalec potrebu rozlišovania či sa totožné poškodenie zdravia udeje poškodenému v 18, 35 resp. 80-tom roku veku t.j. tento dôležitý moment bolo v záujme spravodlivého hodnotenia možné pretaviť do výšky zvýšenia SSU. Absolútne nesúhlasil s tým, aby tento rozpor bol vyriešený podľa žalobcu tak, že súd by sa mal prikloniť k tomu zvýšeniu, ktoré je pre žalobcu priaznivejšie. Žalovaný má za to, že názorový rozpor znalcov by mal súd posúdiť a vyhodnotiť, ktorý znalecký názor súd vníma ako presnejší, odôvodnenejší, resp. spravodlivejší. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/213/2017 zo dňa 30.09.2019.

25. Súd má naďalej za potrebné poukázať na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 29.10.2009, sp. zn. 2 Cdo 170/2008: „Posúdenie, či u konkrétneho poškodeného ide o prípad hodný osobitného zreteľa, je výlučne úlohou súdu, pričom právna úprava nijakým, ani demonštratívny spôsobom neuvádza, aké poškodenia zdravia, respektíve aké následky takéhoto poškodenia zakladajú nárok na mimoriadne zvýšenie odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd vychádza jednak z lekárskeho posudku, základného bodovania poškodení, ale tiež musí prihliadať na to, aké zmeny poškodenie zdravia vyvolalo v živote dotknutej osoby vo vzťahu k stavu pred poškodením. Okolnosti hodné osobitného zreteľa by mali byť posudzované s ohľadom na individuálneho poškodeného, bez ohľadu na to, či jeho spôsob života pred poškodením vykazoval znaky vysokého spoločenského angažovania v oblastiach umenia, vedy, športu či politiky, alebo viedol tzv. bežný život. Uprednostňovanie určitých spoločensky preferovaných povolání a voľnočasových aktivít nazeraných ako vysoko kultúrne pred iným zamestnaním (v tomto prípade povolaním baníka) a bežnými rodinnými aktivitami (záhrada, vnúčence) je nekorektné nielen z hľadiska etiky, ale, a to najmä, je v konečnom dôsledku porušením zásady rovnosti účastníkov občianskeho konania a ochrany slabšieho prítomnej osobitne vo veciach pracovných, rodinných a najnovšie vo veciach ochrany spotrebiteľa.“.

26. Žalovaný poukázal na najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tejto veci sp. zn. 3Cdo/213/2017 zo dňa 30.09.2019: „Pri rozhodovaní o zvýšení náhrady za SSU súd zohľadňuje jednak tie stránky, ktoré sú spoločné pre život všetkých ľudí (možnosť vykonávať bežné životné úkony, postarať sa o svoju hygienu, stravovanie, obliekať sa, žiť prípadne rodinným životom, realizovať sa v partnerskom vzťahu, mať deti), jednak tie stránky, ktoré sú osobitné u každého jednotlivca zvlášť vzhľadom na jeho spoločenské dovtedajšie pôsobenie (stupeň jeho angažovanosti v najrozmanitejších sférach spoločenského života, za ktoré už doterajšia súdna prax považuje napríklad oblasť kultúry,

športu, umenia, politiky, vedy)... Dovolací súd v súvislosti s tým pripomína, že súčasná právna úprava za relevantnú okolnosť z hľadiska určenia výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia považuje aj vek poškodeného... Pokiaľ ide o spôsob a životný štýl žalobcu po dopravnej nehode, tak je určite možné prijať ten záver, že dopravná nehoda spôsob a štýl života žalobcu ovplyvnila, resp. pozmenila. V súčasnej dobe však nie je možné hovoriť o žalobcovi ako o osobe sociálne, rodinne a pracovne izolovanej. Žalobca v dôsledku úrazu sa stal invalidným, pričom od úrazu až doposiaľ je jeho miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 75%. Žalobca je mobilný na kratšie vzdialenosti za pomoci barlí a na dlhšie vzdialenosti na mechanickom vozíku a taktiež je schopný premiestňovať sa motorovým vozidlom, ktoré si sám riadi a je sebestačný pri základných životných úkonoch a dokonca v období od 16. decembra 2011 do 8. septembra 2013 pracoval v chránenej dielni pri počítači. Súd mal preukázané, že žalobca pred nehodou žil bežným spôsobom života bez akýchkoľvek mimoriadnych aktivít či už v oblasti športovej alebo spoločenskej, prípadne kultúrnej. Samotné uznanie invalidity je dôvodom na zvýšenie náhrady za SSU zo strany súdu, pričom súd bral do úvahy aj skutočnosť, že úraz, ktorý podstatným spôsobom ovplyvnil ďalší život žalobcu sa mu stal vo veku 24 rokov, teda na prahu osobnostne, pracovne ako aj spoločensky najaktívnejšej časti života, i keď je pravdou, že už samotné priznanie náhrady za SSU zohľadňuje trvalé následky úrazu poškodeného a pamätá na ne pri bodovom ohodnotení, pričom je na zvážení súdu, či je potrebné tieto následky určitým spôsobom korigovať ďalším zvýšením náhrady. Keďže u žalobcu neboli preukázané žiadne mimoriadne spoločenské, športové prípadne kultúrne aktivity pred úrazom, ktoré by sa v dôsledku úrazu obmedzili, súd pri zvýšení náhrady za SSU vychádzal hlavne z uznania invalidity ako aj veku žalobcu, v ktorom utrpel úraz. Tieto skutočnosti aj podľa dovolacieho súdu nasvedčujú tomu, že v prípade žalobcu sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa (§ 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z.) a mal za to, že zvýšenie náhrady za SSU o 20% dostatočným spôsobom zohľadňuje tieto skutočnosti...”

27. Súd vyhodnocoval spôsob života žalobcu pred poistnou udalosťou ku dňu ustálenia jeho zdravotného stavu. Zdravotný stav sa v zmysle ZP1 ustálil koncom roku 2011. H.. Y. na pojednávaní dňa 11.12.2017 uviedol, že taxatívne určiť, kedy bola ukončená liečba, je veľmi ťažká otázka, v situácii, v akej je žalovaný nie je liečba ukončená takmer nikdy. H.. J. uviedol, že ešte v čase vyšetrenia poškodeného v roku 2012 bolo zrejmé, že liečba poškodeného naďalej prebiehala, nakoľko mal preukázateľné symptómy. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadať aj na prognózu vývoja zdravotného stavu poškodeného do budúcnosti. Žalobca síce viedol tzv. bežný život pred poistnou udalosťou, avšak v každej oblasti plnohodnotný. V čase poistnej udalosti mal žalobca 36 rokov, žil s manželkou a ich dvoma deťmi, v tom čase mala dcéra 7 rokov a syn 6 mesiacov. Mal stavebnú firmu, bol živiteľom rodiny. Vo voľnom čase sa venoval najmä športu, dokonca hral amatérsky futbal. Aj s rodinou trávili spolu čas predovšetkým športovo aktívne, venovali sa turistike, cyklistike. V dôsledku poistnej udalosti bol žalobca na určitý čas úplne odkázaný na pomoc druhých, najmä manželky. Od ustálenia liečby je síce čiastočne sebestačný, ale život žalobcu sa zmenil veľmi podstatným spôsobom vo všetkých smeroch. Má priznanú invaliditu v rozsahu 80%. V pracovnej sfére je žalobca schopný čiastočne vykonávať práce administratívneho charakteru. Pričom pred úrazom sa venoval prácam, ktoré si vyžadovali neustály pohyb (začal podnikáť, spočiatku ako taxikár, neskôr v potravinách, potom si založil autobazár a nakoniec sa venoval stavebnej činnosti). Žalobca uviedol aké problémy mal sa zamestnať aj kvôli zápachu, ktorý sprevádzal liečbu. Manželka musela prevziať úlohu živiteľa rodiny, teda v pracovnej oblasti súd vyhodnotil, že došlo k veľmi zásadnému zvratu v živote žalobcu. Čo sa týka trávenia voľného času, žalobcovi je už trvale odňatá možnosť venovať sa jemu tak obľúbenému športu. Nemôže takto tráviť čas ani s manželkou a deťmi. Túto možnosť stratil v čase kedy deti boli v tom najmenšom veku a v podstate počas celého ich detstva. To aké útrapy musel žalobca od úrazu prežiť vystihuje vyjadrenie žalobcu, ktorý pociťuje zlepšenie od amputácie nohy, čo je pre zdravého človeka len ťažko predstaviteľné. Súd v tomto smere (tak ako uviedla strana žalobcu) vyhodnocuje stav pred úrazom a nie pred amputáciou. Čo sa týka prognózy, je pravdou že s pribúdajúcim vekom sa zdravotné problémy žalobcu budú pravdepodobne len zhoršovať. Súd teda vyhodnocujúc celú situáciu komplexne dospel k záveru, že u žalobcu došlo k podstatnej zmene vo všetkých sférach života s tým, že je mu daná len veľmi malá možnosť na uplatnenie sa v pracovnom živote pri výkone práce, ktorej sa predtým nevenoval. Nakoľko sa žalobca venoval vo voľnom čase športu, sám i s rodinou, týchto aktivít sa musel vzdať úplne a trvale. Je potrebné hodnotiť aj zásah do partnerského života, ktorý je zrejmy vzhľadom na poškodenie zdravia žalobcu v zmysle záverov oboch znaleckých posudkov, a to po stránke zdravotnej, estetickej a psychickej. To sa týka aj ďalšieho prežívania žalobcu s vedomím, že úlohu živiteľa musela prevziať manželka. Tiež je potrebné brať na zreteľ psychické útrapy žalobcu, ktorý sa pochopiteľne po úraze začal zaoberať výlučne svojim zdravotným stavom, toto s ním musela zdieľať celá jeho rodina. Vzhľadom na vek žalobcu, ktorý mal v

čase úrazu dve malé deti a ktorému bola trvale odňatá možnosť živiť svoju rodinu a tráviť s ňou čas tak ako pred úrazom, súd má za to, že je jednoznačne daný dôvod na zvýšenie SSU podľa § 5 ods. 5 zákona.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky (bod 26) rozoberá podobný prípad čo do následkov, t.j. čiastočná mobilita poškodeného, sebestačnosť pri základných životných funkciách, možnosť čiastočného výkonu práce, miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť 75%. V danom prípade má poškodený vek 24 rokov. Najvyšší súd mal za to, že zvýšenie SSU o 20% je primerané. Žalobca mal v čase nehody 36 rokov, dve malé deti (syna len 6-mesačného). Teda i keď bol starší, mal bremeno zodpovednosti za dve malé deti, ktoré už nikdy nebude môcť riadne zabezpečiť vlastnou prácou ako by mohol pred úrazom. Vážne je tým poznačený aj manželský život, teda život ďalších troch ľudí, voči ktorým má žalobca vyživovaciu povinnosť. Už nikdy sa nemôže venovať športu, ktorému sa aktívne venoval, aj spolu s rodinou, organizoval športové klubové aktivity pre deti. Teda z hľadiska porovnania s posudzovaným prípadom je možné hodnotiť iné osobitné okolnosti prípadu. Súd však musel korigovať svoje rozhodnutie čo do zvýšenia SSU, keďže musí súhlasiť so žalovaným, že následky nevyklučujú žalobcu úplne z rodinného, pracovného, ani spoločenského života. Preto miera zvýšenia 35% sa javí súdu ako primeraná a zohľadňujúca život žalobcu pred úrazom, jeho následnú invaliditu, vek, následky úrazu na jeho osobný, rodinný, pracovný a spoločenský život. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný uhradil žalobcovi z titulu zvýšenia SSU 24.762,15 Eur. 35% z 66.566 (vyčíslený nárok SSU) je 23.298,10; po zaokrúhlení na celé euro nahor 23.299 Eur. Keďže žalovaný plnil nad rámec výpočtu, ďalší nárok na zvýšenie SSU žalobcovi nevzniká a v tejto časti súdu nezostávalo nič iné ako žalobu tiež zamietnuť.

29. Ohľadne úrokov z omeškania sa súd stotožnil s obranou žalovaného (č.l. 442/2, 443), ktorý poukázal na súdnu prax, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 6Co/524/2014-269 zo dňa 22.12.2015, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 8Co/335/2015-527 zo dňa 27.2.2017 a rozsudok Krajského súdu Košice č.k. 11Co/219/2011-52 zo dňa 12.09.2012, v zmysle ktorých neboli priznané žalobcovi úroky z omeškania k nároku na náhradu za bolesť a SSU. Z listinného dôkazu - Uplatnenie nároku na náhradu škody z ublíženia na zdraví zo dňa 30.4.2009 na č.l. 25 vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok u SKP. Listom zo dňa 07.07.2009 žalovaný oznámil, že poukázal náhradu škody z titulu bolestného v čiastočnom rozsahu, vrátane odôvodnenia. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 27.484 Eur z titulu bolestného. Zároveň vysvetlil žalobcovi dôvody, pre ktoré nemohol poskytnúť SSU, t.j. že podľa vyjadrenia posudkového lekára žalovaného žalobca nepredložil zdravotnú dokumentáciu o objektívnom náleze poškodeného po doliečení. Teda žalovaný si splnil povinnosť v § 11 ods. 5 v lehote 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti. V súlade s § 11 ods. 6 a 7 ZoPZP je poisťovateľ povinný platiť úroky z omeškania až v prípade, že poisťovateľ neposkytne poistné plnenie v lehote 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, resp. až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, v prípade, že rozsah plnenia, ktoré požaduje poškodený neuznal a o tomto vyrozumel poškodeného v lehote 3 mesiacov. Žalobca nenamietal, že by žalovaný nesplnil povinnosti v § 11 ods. 5 a 6 ZoPZP, preto súd berúc tiež do úvahy následné priebežné plnenia žalovaného z titulu bolestného a SSU (vrátane zvýšenia) v priebehu konania, odvíjajúc sa od výsledkov zložitého odborného dokazovania (pretože nie je správne pripustiť takú aplikáciu zákona, ktorá by nebola spravodlivá), nepriznal žalobcovi úroky z omeškania v žiadnom rozsahu, a tento nárok žalobcu zamietol. Odvolací súd zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktoré priznanie úrokov z omeškania v obdobných prípadoch voči poisťovateľovi vylučuje („do omeškania by sa poisťovňa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.“). Obdobné závery vyplývajú aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019, na ktoré poukázal žalovaný.

30. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

31. Súd uznesením č.k. 16C/216/2009-190 zo dňa 03.04.2014 zastavil konanie v časti SSU 74.761,35 Eur a v časti zvýšenia SSU 26.768,32 Eur a pripustil zmenu žaloby, v zmysle ktorej si žalobca ďalej

uplatňoval nárok na bolestné 20.103,69 Eur a 9% ročný úrok z omeškania z jednotlivých súm od 07.07.2009 do zaplataenia, SSU 5.352,17 Eur a 9% ročný úrok z omeškania od 07.07.2009 do zaplataenia, zvýšenie SSU 13.288,44 Eur a vyčíslený úrok z omeškania 18.912,48 Eur. Súd zároveň výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z uvedeného vyplýva, že súd už právoplatne rozhodol o náhrade trov konania vo vzťahu k zastavujúcej časti.

32. Súd uznesením č.k. 16C/216/2009-257 zo dňa 21.08.2014 zastavil konanie v časti 2.898,69 Eur a pripustil zmenu žaloby tak, že ďalej je predmetom konania nárok uplatnený žalobcom z titulu náhrady za bolesť vo výške 17.205 Eur, spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 07.07.2009 do zaplataenia, z titulu SSU 5.352,17 Eur, spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 07.07.2009 do zaplataenia, z titulu zvýšenia SSU 13.288,44 Eur, vyčíslené úroky z omeškania 18.912,48 Eur, trovy konania.

33. Súd rozsudkom konanie o nároku žalobcu z titulu náhrady za bolesť vo výške 4.742 Eur, za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2,17 Eur, z titulu zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1,09 Eur, zastavil. V predmetnej časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2018. Súd ďalej koná o nároku z titulu náhrady za bolesť vo výške 12.463 Eur, spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 07.07.2009 do zaplataenia, z titulu SSU 5.350 Eur, spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 07.07.2009 do zaplataenia, z titulu zvýšenia SSU 13.287,35 Eur, vyčíslené úroky z omeškania 19.590,35 Eur. Tieto nároky žalobcu súd zamietol.

34. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v priebehu konania žalobca vzal žalobu viackrát čiastočne späť, a to z dôvodu plnenia zo strany žalovaného, len z nepatnej časti urobil korekcie sám žalobca s ohľadom na výsledky znaleckého posúdenia. Vzhľadom na uvedené je možné zastavenie konania v predmetných častiach pripísať zavineniu žalovaného. Z titulu náhrady za bolesť 20.103,69 Eur bol žalobca neúspešný v sume 12.463 Eur, z titulu nároku na SSU 5.352,17 Eur bol žalobca neúspešný v sume 5.350 Eur, z titulu nároku zvýšenia SSU súdom v sume 13.288,44 Eur bol žalobca neúspešný v sume 13.287,35 Eur. Žalobca bol neúspešný v časti nároku na úroky z omeškania v celom rozsahu. Na základe uvedeného je možné hovoriť o čiastočnom úspechu oboch strán, i keď väčší podiel na úspechu je možné pripísať žalovanému. Na pojednávaní dňa 27.02.2020 sa žalovaný vyjadril, že v prípade jeho úspechu v spore si nenárokuje náhradu trov konania. Na základe uvedeného súd vo výroku II. rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred súdom odvolacím.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Za každé spracovanie podania a jeho príloh v listinnej podobe a za spracovanie podania a jeho príloh v elektronickej podobe doručeného inak ako do elektronickej schránky súdu, ak zákon ustanovuje povinnosť doručovať podanie do elektronickej schránky súdu, bude uvedená osoba povinná zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 eur.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.